

2. Костецька Н.І. Використання SWOT-аналізу під час формування стратегії хлібопекарських підприємств / Н.І. Костецька, М.І. Хопчан // Сталий розвиток економіки. – 2011. – № 1. – С. 214-219.
3. Мальська М.П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика : навч. посібн. / М.П. Мальська, О.Ю. Бордун. – К. : Центр навч. літ-ри, 2012. – 248 с.
4. Могилів Ю.М. SWOT – аналіз вуглеводобувного підприємства / Ю.М. Могилів. [Електронний ресурс]. – Доступний з [http://www.dspace.nbuv.gov.ua/dspace/bitstream/handle/123456789/4276/st\\_28\\_21.pdf?sequence=1](http://www.dspace.nbuv.gov.ua/dspace/bitstream/handle/123456789/4276/st_28_21.pdf?sequence=1)
5. Орловська Ю.В. SWOT-аналіз двовекторної інтеграції рівня зони вільної торгівлі для України / Ю.В. Орловська, К.В. Макусієнко // Економічний простір : зб. наук. праць. – 2012. – № 62. – С. 50-56.
6. Скібіцький О.М. Організація бізнесу: менеджмент підприємницької діяльності : навч. посібн. [для студ. ВНЗ] / О.М. Скібіцький, В.В. Матвеев, Л.І. Скібіцька. – К. : Вид-во "Кондор", 2011. – 912 с.
7. Шершньова З.Є. Стратегічне управління : підручник. – Вид. 2-ге, [перероб. та доп.] / З.Є. Шершньова. – К. : Вид-во KHEU, 2004. – 699 с.
8. SWOT-аналіз підприємства : конспект лекцій. Дисципліна – "Маркетинг". [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.marketing-helping.com/konspekti-lekczi/17-konspekt-lekczi-disciplina-qmarketing/306-swot-analz-pdprimstva.html>
9. Коновалова О.В. SWOT-аналіз як основний інструмент стратегічного управління, його переваги і недоліки / О.В. Коновалова, Т. Андрушакевич. [Електронний ресурс]. – Доступний з [http://www.rusnauka.com/3\\_SND\\_2010/Economics/58123.doc.htm](http://www.rusnauka.com/3_SND_2010/Economics/58123.doc.htm)

#### **Стеблецкая Ю.И. SWOT-анализ – метод предупреждение финансовых опасностей**

Рассмотрены теоретические аспекты SWOT-анализа как метода предупреждения финансовых опасностей. Проанализированы инструментальный и основные этапы проведения данного метода. Приведено практическое использование SWOT-анализа на примере ГП "Западный экспертно-технический центр".

**Ключевые слова:** SWOT-анализ, сильные стороны, слабые стороны, риск, управление.

#### **Stebletska Yu.I. Swot-analysis as warning method of financial risks**

Theoretical aspects of SWOT-analysis as warning method of financial risks are considered. The means and main stages of this method are analyzed. The practical use of SWOT-analysis for example of SE "Western expert and technical center" is given.

**Keywords:** SWOT-analysis, the advantages, the disadvantages, a risk, a management.

УДК 336.22:334.012.64

Доц. С.М. Тесля, канд. екон. наук;

магістрант М.І. Платко – Львівський НУ ім. Івана Франка

### **ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО БІЗНЕСУ**

Розглянуто умови та особливості застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктами малого бізнесу в Україні. З'ясовано можливі позитивні наслідки та негативні моменти реформи, запропоновано шляхи подальшого вдосконалення спрощеної системи оподаткування як соціальної функції в умовах фінансово-економічної ситуації в країні.

**Ключові слова:** податки, спрощена система оподаткування, прибуток, єдиний податок, суб'єкт малого бізнесу.

**Постановка проблеми.** Суб'єкти малого бізнесу в економічно розвинених країнах світу, насамперед, виступають як суб'єкти забезпечення проце-

су становлення та розвитку демократії, а також вирішення проблем зайнятості в межах соціальної політики держави. Таке розуміння ролі малого підприємництва формує спрямування основних акцентів державної політики його розвитку та вибір спеціальних інструментів й механізмів державного регулювання.

Провідним напрямом такого спрямування є спрощення і здешевлення обов'язкових процедур нагляду та звітності, що має стимулювати активний розвиток малого бізнесу. В Україні, на противагу закордонній практиці, протягом останніх років мале підприємництво влада розглядає виключно з позиції його економічного значення. Це яскраво проявляється в специфіці державної фінансової політики щодо малих підприємств, де основним акцентом є рівність регуляторних правил як для малого, так і для великого бізнесу, замість спрощення та здешевлення обов'язкових процедур нагляду та звітності для малого підприємництва.

Втрата чинності Указу Президента України "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" [1], разом з нововведеннями Податкового кодексу України [2] (далі – ПКУ) стосовно спрощеної системи оподаткування, які вступили в дію з 1 січня 2012 р., призвели до кардинальних змін в спрощеній системі оподаткування. Згадані зміни стосуються практично всіх аспектів, пов'язаних із оподаткуванням підприємств, які перейшли на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності. Це зумовлює значну актуальність дослідження умов та особливостей застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності в сучасних умовах.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблеми побудови ефективної системи оподаткування для суб'єктів малого підприємництва належить до кола наукових інтересів таких українських дослідників, як М. Азаров, Л. Бабич, А. Базиліук, Ф. Бутинець, О. Васирик, В. Вишневецький, М. Вдовиченко, А. Возняк, А. Гальчинський, В. Геєць, І. Д'яконова, Ю. Ємченко, В. Завгородній, Ю. Іванов, В. Кравченко, А. Крисоватий, М. Крупка, М. Кучерявенко, Ю. Лисенков, В. Литвиненко, О. Лобанов, В. Люткевич, І. Лютий, В. Приймак, А. Соколовська, Ф. Ярошенка, а серед закордонних дослідників варто відзначити П. Бернса, Й. Ворста, П. Друкера, П. Равантлоу, Д. Сторей, П. Хейне, Й. Шумпетера. Однак, попри значну кількість наукових праць в цьому напрямі, малодослідженими залишаються сучасні особливості застосування спрощеної системи оподаткування у сфері малого бізнесу в умовах значної мінливості податкового законодавства, а також питання щодо наукового обґрунтування економічної та соціальної ефективності створення спеціальних режимів оподаткування для малих підприємств в Україні, що й зумовлює актуальність цього дослідження в умовах українського сьогодення.

**Мета дослідження.** Основною метою цього дослідження є з'ясування особливостей застосування в Україні спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктами малого бізнесу, як фізичними, так і юридичними особами.

**Виклад основного матеріалу.** Існування будь-якої складної системи, і економіки зокрема, неможливе без дієвого виконання своїх функцій підсистемами, які належать до її структури. У такому випадку можна цілком правомірно вважати малий бізнес однією з підсистем у загальній структурі української економіки, а впровадження та вдосконалення спрощеної системи оподаткування обліку та звітності малого бізнесу – однією з основних передумов ефективного виконання його специфічних функцій та активного розвитку в перспективі. Адже від розвитку малого підприємництва залежить відродження вітчизняного товаровиробника, активізація внутрішнього ринку товарів і послуг, створення нових робочих місць, що сприятиме зростанню податкових надходжень до державного та місцевих бюджетів внаслідок розширення кола платоспроможних осіб.

Спрощена система оподаткування для суб'єктів малого бізнесу була запроваджена як альтернативна загальній системі в 1999 р., її основною метою була активізація та легалізація підприємницької діяльності, підвищення рівня зайнятості населення. Завдяки своїй простоті та зрозумілості, мінімізації адміністрування, звільнення фонду оплати праці від нарахування внесків до фондів соціального страхування, ця система набула популярності серед підприємців і швидко поширилась. Так, якщо в 1999 р. чисельність суб'єктів малого бізнесу, які працювали за спрощеною системою, становила 66,1 тис. осіб, то в 2001 р. – вже 345,1, а в 2008 р. сягнула 1137,1 тис. осіб. На початок 2012 р. кількість підприємців, котрі обрали спрощену систему оподаткування, становила 1,1 млн осіб [7].

З моменту прийняття 2 грудня 2010 р. Верховною Радою ПКУ [2], він стає основним нормативно-правовим актом, що регулює сферу оподаткування. Згідно з його положеннями, було внесено зміни до всіх податків. Однак до першої редакції ПКУ не ввійшла глава, що стосувалася спрощеної системи оподаткування, і платники єдиного податку й надалі працювали за старими правилами, лише з врахуванням обмежень, встановлених нормами ПКУ для платників податку на прибуток.

І лише через рік, з прийняттям Верховною Радою Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності" [4], було включено до ПКУ главу про спрощену систему оподаткування, проте у дещо модифікованому, порівняно з первісним проектом, вигляді. Суть нововведень, запропонованих у цьому законі, полягає в тому, що суб'єкти спрощеної системи оподаткування розділили на кілька груп (див. табл. 1). Фізичних осіб-підприємців, залежно від специфіки діяльності, поділили на 3 групи, а для юридичних осіб створили окрему групу:

- до I та II віднесли власників бізнесу, які надають послуги населенню (наприклад, перукарні, салони краси, майстерні, ринкові торговці, власники невеличких крамничок та інші дрібні підприємці), які займають близько 65-70 % від всіх підприємців на спрощеній системі оподаткування;
- до III групи відокремили підприємців, які працюють з підприємцями та юридичними особами, що оподатковуються на загальній системі оподаткування;

- до IV групи віднесли юридичних осіб – платників податку на спрощеній системі оподаткування.

З прийняттям Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм" [5], було запроваджено ще дві групи для платників єдиного податку (див. табл.):

- до V групи віднесено фізичних осіб – підприємців, у яких протягом календарного року чисельність працівників (як і для групи III) одночасно не перевищує 20 осіб, а обсяг доходу не перевищує 20 млн грн;
- до VI групи віднесено юридичних осіб – суб'єктів господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року середньооблікова чисельність працівників (як і для групи IV) не перевищує 50 осіб, а обсяг доходу не перевищує 20 млн грн.

**Табл. Розподіл суб'єктів спрощеної системи оподаткування на групи**

| Групи     | Кількість найманих працівників                      | Доход за календарний рік, що передував переходу на ЄП | Види діяльності                                                                                                                           | Ставка ЄП: фіксована (% до МЗП станом на 1.01 або % до доходу)                           |
|-----------|-----------------------------------------------------|-------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------|
| I (ФОП)   | без найманих працівників                            | не перевищує 150 000 грн.                             | роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках, надання побутових послуг населенню                                              | 1 %-10 % від мінімальної зарплати                                                        |
| II (ФОП)  | одночасно не перевищує 10 осіб                      | не перевищує 1 000 000 грн.                           | надання послуг, зокрема побутових, платникам єдиного податку та/або населенню; виробництво та/або продаж товарів; ресторанне господарство | 2 %-20 % від мінімальної зарплати                                                        |
| III (ФОП) | одночасно не перевищує 20 осіб                      | не перевищує 3 000 000 грн.                           | всі види діяльності з урахуванням обмежень (п.291.5)                                                                                      | а) 3 % від доходу у разі сплати ПДВ; б) 5 % від доходу у разі включення ПДВ до складу ЄП |
| IV (ЮрО)  | сер.обл. кількість працівників не перевищує 50 осіб | не перевищує 5 000 000 грн.                           | всі види діяльності з урахуванням обмежень (п.291.5)                                                                                      | а) 3 % від доходу у разі сплати ПДВ; б) 5 % від доходу у разі включення ПДВ до складу ЄП |
| V (ФОП)   | одночасно не перевищує 20 осіб                      | не перевищує 20 000 000 грн.                          | всі види діяльності з урахуванням обмежень (п.291.5)                                                                                      | а) 5 % від доходу у разі сплати ПДВ; б) 7 % від доходу у разі включення ПДВ до складу ЄП |
| VI (ЮрО)  | одночасно не перевищує 50 осіб                      | не перевищує 20 000 000 грн.                          | всі види діяльності з урахуванням обмежень (п.291.5)                                                                                      | а) 5 % від доходу у разі сплати ПДВ; б) 7 % від доходу у разі включення ПДВ до складу ЄП |

Складено авторами на основі джерел:[4, 5]

Також зміни до ПКУ [2], які набули чинності з 1 січня 2013 р., справляють значний вплив на роботу підприємців, що обрали спрощену систему оподаткування. По-перше, в Україні перестав існувати фіксований податок,

тому підприємці, відтепер повинні отримати в податковій свідоцтво платника єдиного податку. По-друге, свідоцтво про сплату єдиного податку тепер зробили безтерміновим. При цьому у підприємця залишилося право раз на рік міняти систему оподаткування. По-третє, підприємців розділили на чотири групи, в одну з яких включили і юридичних осіб, які знову отримали право працювати за спрощеною системою оподаткування. По-четверте, змінилися ставки податків для різних груп, які тепер залежать від річного обороту, кількості найманих працівників та сфери діяльності.

Ще одна зміна – покращено соціальний захист підприємців, яким тепер надали право йти у відпустку або на лікарняний. І найголовніша зміна – підприємцям-фізичним особам дозволено працювати з ПДВ, а також скасовано заборону для юридичних осіб відносити послуги спрощенців на витрати. За роки свого існування в Україні спрощена система довела свою ефективність з погляду стимулювання ділової активності підприємців. За цей час частка малих та мікропідприємств у країні збільшилась з 4 % до 51 % від загальної кількості зареєстрованих підприємств, а частка ВВП, створена у малому бізнесі, – з 1 % до 20 % [9].

Прийняття у 2010 р. ПКУ [2] та нової редакції Бюджетного кодексу [5] не привело до якісних змін у законодавчих умовах оподаткування малого бізнесу. Масове невдоволення підприємців змінами у податковій політиці зумовило цілковите вилучення глави про єдиний податок з кодексу. У такому випадку чинними залишилися нормативно-правові акти, що визначають основи спрощеної системи оподаткування, зокрема Указ Президента "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" [1], а також окремі чинні абзаци Декрету Кабінету Міністрів України "Про прибутковий податок з громадян" [6]. Це зумовлювало значне ускладнення ситуації, оскільки всі три режими спрощеного оподаткування для суб'єктів малого підприємництва регулювалися різними нормативно-правовими актами, що спровокувало низку проблем та призвело до виникнення суперечностей між їхніми нормами.

На сьогодні, незважаючи на певні недоліки, спрощена система оподаткування не має в Україні ефективнішої альтернативи, тому, на наш погляд, залишиться актуальною ще принаймні протягом найближчого десятиріччя. Застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності надає суб'єкту малого підприємництва низку переваг [9]:

- спрощення процедури і порядку реєстрації платника податку. Суб'єкти малого підприємництва можуть перейти на сплату єдиного податку як з початку року, так і з початку будь-якого кварталу;
- значно спрощуються розрахунки, пов'язані з визначенням сум податків;
- замість різноманітних форм податкової звітності за податками та зборами, які заміщуються єдиним податком, заповнюється одна форма звітності – розрахунок сплати єдиного податку суб'єктом малого підприємництва – юридичною особою, що подається до податкового органу раз на квартал;
- спрощується ведення поточного бухгалтерського обліку та форм фінансової звітності, що передбачено Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку;
- надається право вибору сплати ПДВ.

Проте, поряд з перевагами спрощеної системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва, існують і певні вади, що стримують розвиток малого підприємництва в Україні, зокрема [10]:

- обмеження обсягів виторгу суб'єктів малого бізнесу, які дають право використовувати спрощену систему оподаткування;
- суми єдиного податку фізичної особи-платника податку сплачуються авансом за звітний період (квартал). При цьому не враховують, чи буде фактично отримано дохід від здійснення такої діяльності за звітний період;
- елемент подвійного оподаткування в спрощеній системі за ставкою 6 % за умови сплати ПДВ. Оскільки 6 % податку нараховують, виходячи з виторгу, включаючи ПДВ, яка надходить від покупців на поточний рахунок чи в касу підприємства, а це економічно неправильно.

Оцінюючи недоліки та недосконалість чинної системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва представникам влади необхідно доопрацювати положення ПКУ [2], в якому доцільно усунути перепони на шляху розвитку та співпраці різних за розмірами підприємств задля динамічності та випереджального розвитку не лише суб'єктів малого підприємництва, але й економіки загалом.

**Висновки.** За умови чинного податкового законодавства в Україні спрощена система оподаткування є оптимальним способом стягнення податків з малого бізнесу, оскільки загальна система оподаткування є надто складною й обтяжливою. Економічні показники розвитку малих підприємств в Україні свідчать про те, що вони не можуть ефективно виконувати фінансову функцію. Проте, як доводить практика розвинених країн, макроекономічна політика щодо малого бізнесу повинна, насамперед, враховувати не фінансові функції, а здатність малих підприємств створювати стійкий позитивний соціально-економічний ефект.

Отже, на сьогодні основним завданням податкової політики в Україні залишається формування умов для розвитку малого бізнесу, що сприятиме подальшому розвитку підприємницької діяльності в Україні, збільшенню надходжень до бюджету, створенню конкурентного середовища та усуненню схем зловживання спрощеною системою.

## Література

1. Указ Президента України "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" від 03.07.1998 р., № 727/98. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/727/98>.
2. Податковий Кодекс України від 02.12.2010 р., № 2755-VI. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
3. Офіційний сайт Державного комітету з питань регуляторної політики та підприємництва. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.dkrp.gov.ua>.
4. Закон України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності" від 04.11.2011 р., № 4014-17. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=4014-17&p=1325929236848879>.
5. Закон України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм" від 24.05.2012 р., № 4834-VI. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4834-17>.
6. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р., № 2456-VI. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.

7. Декрету Кабінету Міністрів України "Про прибутковий податок з громадян" від 26.12.1992 р., № 13-92. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/13-92>.

8. Офіційний сайт Державного комітету статистики України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.ukrstat.gov.ua>.

9. Клименко О. Новый Податковий кодекс: знищення малого та середнього бізнесу чи перехід його "в тінь" / О. Клименко. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.politika.cn.ua/list/ua/news/0/3697.html>.

10. Дробязко С.І. Облік та оподаткування підприємств малого бізнесу / С.І. Дробязко, Т.М. Козир, С.Б. Холод. – К : Центр навч. літ-ри, 2012. – 416 с.

### **Тесля С.М., Платко М.И. Особенности применения упрощенной системы налогообложения субъектов малого бизнеса**

Рассмотрены действующие условия и особенности применения упрощенной системы налогообложения, учета и отчетности субъектами малого бизнеса в Украине. Определены возможные положительные последствия и негативные моменты реформы, предложены пути дальнейшего совершенствования упрощенной системы налогообложения как социальной функции в условиях финансово-экономической ситуации в стране.

**Ключевые слова:** налоги, упрощенная система налогообложения, прибыль, единый налог, субъект малого бизнеса.

### **Teslya S.M., Platko M.I. Features of simplified system of taxation of small business**

In this article the author examines existing conditions and features of a simplified system of taxation, accounting and reporting of a small business in Ukraine. The possible benefits and negative aspects of the reforms suggested ways of further improving the simplified tax system as a social function in terms of financial and economic situation in the country.

**Keywords:** taxes, simplified tax system, profit, flat tax, subject of small business.

УДК 338.48      Здобувач П.М. Томич<sup>1</sup> – НУ "Львівська політехніка"

### **ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ**

Розглянуто сутність поняття та різновиди інвестицій, визначено їх роль у процесі розвитку підприємства, що забезпечується шляхом обґрунтованого управління інвестиційною діяльністю. Для підвищення результативності інвестиційної діяльності досліджено стратегію і тактику її здійснення на підприємствах.

**Ключові слова:** інвестиційна діяльність, стратегія, тактика, результативність.

**Актуальність проблеми та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями.** У сучасних ринкових умовах господарювання діяльність підприємств часто характеризується нестачею ресурсів для забезпечення виробничо-господарського процесу. Для подолання цього підприємствам потрібно вести інвестиційну діяльність. Окрім таких об'єктивно необхідних явищ, які є наслідком дії негативних чинників як на рівні підприємства, так і на рівні держави загалом, мотивами інвестиційної діяльності є підвищення конкурентоспроможності підприємства, що відбувається шляхом зростання вартості, освоєння нових ринків збуту, покращення іміджу тощо.

Отже, для підприємств інвестиції створюють низку вигод: вони сприяють збільшенню доходів та прибутків, нормалізації фінансового стану, активізації виробництва, впровадженню новітніх технологій та досягнень НТП тощо [1]. Для економіки країни інвестиції також мають певні переваги. Вони пришвидшують розвиток ринку товарів та послуг, сприяють макроекономічній стабілізації, розвитку ринкової інфраструктури, дають змогу вирішувати багато соціально-економічних проблем [2].

Для досягнення економічного зростання та інших переваг інвестиційної діяльності підприємствам потрібно забезпечити економічно обґрунтоване управління нею. З цією метою важливо дослідити поняття стратегії і тактики інвестиційної діяльності.

**Аналіз останніх наукових досліджень та визначення питань, що не вирішені.** Зазвичай інвестиціями вважають вкладення капіталу у здійснення певних економічних проектів сьогодні з метою одержання доходів у майбутньому [3]. Проте в економічній літературі та практиці управління підприємствами інвестиції мають ще кілька тлумачень.

На макrorівні інвестиції визначають як частину сукупних витрат (валового внутрішнього продукту). Вони складаються із: витрат підприємств на нові засоби виробництва чи збільшення товарних запасів, населення на житло тощо. На мікрорівні інвестиції пов'язані із створенням капіталу [3, 4]. В.М. Гринькова наголошує, що відмінності трактування поняття "інвестиції" на макро- та мікрорівні визначаються залежно від цілей і завдань дослідження та істотних ознак поняття [5]. Найбільш істотними з них, на думку автора, є: відкритість інвестицій як системи; їх здатність приносити прибуток або соціальний ефект; здатність перетворення частини нагромадженого капіталу в альтернативні види активів суб'єкта господарювання; можливість використання різноманітних інвестиційних ресурсів, які характеризуються попитом, пропозицією та ціною; наявність цілеспрямованого способу вкладення капіталу в будь-які об'єкти або активи щодо впровадження НТП тощо.

Майорова Т.В. визначає відмінності поняття інвестицій і на мікрорівні. Вони пов'язані з різними можливостями нарошення капіталу, наприклад шляхом придбання цінних паперів, що є розвитком теорії фінансів [3]. Таке трактування інвестицій в Україні не надто поширене. Частіше інвестиції на мікрорівні тяжіють до поняття "капітальних вкладень": вкладення у поповнення основних фондів, обігових коштів, нематеріальних активів.

У чинному законодавстві також існують відмінності щодо визначення поняття інвестицій. У Законі України "Про інвестиційну діяльність" № 5492-17 зі змінами і доповненнями від 20.11.2012 р. визначено, що інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, щокладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, внаслідок якої створюється прибуток або досягається соціальний ефект [6]. Також у законі зазначено, які саме види цінностей беруться до уваги:

- грошові кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери;
- рухоме та нерухоме майно;
- майнові права, що випливають з авторського права, досвід та інші інтелектуальні цінності;

<sup>1</sup> Наук. керівник: проф. О.С. Кузьмін, д-р екон. наук.